

ELŐFIZETÉS:

Egész évre . 6 ft.
Fél évre . . . 3 ft.
Negyed évre 1 ft. 50 kr.

A lap szellemi részét
illető küldemények a
szerkesztőnek, anyagiak
a lap tulajdonosnak kül-
dendők.

HIRDETÉSI DÍJ:

egy 1 hasábos petit sor 10 kr.,
többszöri hirdetésnél olcsóbb.
Nyiltér sora 25 kr.
Bélyegdíj minden hirdetésnél
30 kr.

A hirdetések Bittermann
Nándor könyv- és könyvnyom-
dában és a szerkesztőnél fogad-
tatnak el.
Kéziratok nem küldetnek vissza.

BÁCSKA.

MEGYEI KÖZÉRDEKŰ POLITIKAI KÖZLÖNY.

Egyes szám ára 10 kr.

Megjelen minden kedden és pénteken.

Egyes szám ára 10 kr.

Búcsúzás Sándor Bélától.

Zombor, 1895. május 7.

Bács-Bodrogh vármegye és Zombor szab. kir. város törvényhatóságai hivatalosan elbucszúztak a mai napon Sándor Béla volt főispántól.

Ez a mai nap eseménye.

A megyei ridég, érzéketlen krónikás talán csak ezen egyszerű szavakkal jegyezné be ezt a tény roszdás tollával a jegyzőkönyvébe. A kaján irigység meg pláne fátyolt igyekeznek borítani az egész dologra s csakhamar napirendre térne fölötté: hideg közönnyel azt mondaná: „megtörtént” — s azután az impozáns ünnep minden részletét feledtetni igyekeznek.

Mert rendesen így szokott az életben történni. Innen van aztán, hogy sok nevezetes dolog és esemény hihetetlen rövid idő múlva a feledésé, a múlté.

De a mai nap eseménye sohasem törölhető le a bácskai történelem lapjairól.

A bácskai krónikás nem elégedhetik meg néhány ridég szóval, a gáncs és megszólás pedig félrehúzódik, mert egy egész ország, Bácsország imponáló érzelmeivel mérközni nem képes.

Az egész Bácsország fejezte ki a mai napon a legmélyebb tiszteletét és háláját Sándor Béla volt főispán előtt.

Nem a hideg udvariasság, nem tettetett érzelem, hanem az igaz szeretet és tisztelet vezérelte a megye százait a volt főispán színe elé. Nemcsak Zombor város nagyközönsége, hanem a megye minden részéből nagy számban a mai ünnepre ide sereglett bizottsági tagok egy értelemtől vezéreltettek: mindenki tudta és tudja, mily szeretet és mily ragaszkodás fűzte Sándor Bélát a megyéhez és mindenki most érezte csak igazán, hogy ő maga is a kötelező tiszteleten kívül milyen odaadó szeretettel viseltetik Sándor Béla iránt.

El kell némulnia az impozáns bucsu ünnepély láttára még azoknak is, akik Sándor Bélának egész közpályán ellenfelei voltak, s a kik, mint örömmel konstatálható, a mai nap harmóniáját megzavarni nem akarták.

Az impozáns búcsúzás a mai napot valóságos ünneppé tette!

Tudósításainkat az alábbiakban adjuk:

A vármegye.

Bács-Bodrogh vármegye törvényhatósági bizottsága ma d. e. rendkívüli közgyűlést tartott. Csak egy pontot tárgyalt le, az első pontot. Tovább nem kívánt menni. Ez az első pont Sándor Béla főispán állásától való felmentésének tudomásul vételét képezte.

Évek óta nem volt együtt a megyegyűlésen annyi bizottsági tag, mint a mai közgyűlésen. Évek óta nem volt a vármegyeház közgyűlési terme olyan ritka lelkesedésnek, annyi szívből fakadó éljennek tanuja, mint a jelen alkalommal. Százán és százán voltak együtt s a sok között egyetlen egy disszonans hang sem merült fel. Mindenki sajnálattal vette hivatalosan tudomásul Sándor Béla eltávozását, de mindenkinek arcáról az igaz öröm ragyogott le, hogy méltóképpen róhatja le a törvényhatósági bizottság háláját és tiszteletét. És minden bizottsági tag őszinte örömet érzett a felett, hogy Sándor Bélát a királyi kegy oly fényes módon tüntette ki.

Sándor Béla nevének említésekor mindig meg-meg ujjal, zúgó „éljen” hangzott fel. Az egyes szónokoknak Sándor Béla érdemeit méltató szavait egyértelmű, lelkes helyeslés kísérte. Egyhangulag, a legparányibb ellenvetésnek még csak a látszata nélkül is, hozták meg azt a határozatot, a melylyel e nagy vármegye igazán méltóan hálálta meg azt, hogy Sándor Béla életének minden percében, működésének minden fázisában s tudásának minden nagyságával egy, mint legapróbb porcikájával anyamegyéje jólétén és előhaladásán működött.

A közgyűlést Schmausz Endre alispán nyitotta meg, örömet fejezve ki a felett, hogy ezen a közgyűlésen, a midőn a törvényhatósági bizottság Sándor Béla iránti háláját és tiszteletét akarja leróni, ő elnökölhet.

Felolvastattat ezután a belügyminiszternek leirata, melyben arról értesíti a törvényhatósági bizottságot, hogy Sándor Béla főispánt öfelsége a király állásától felmentette.

Ezen leirat tudomásul vétele után Sándor Bélának a törvényhatósági bizottsághoz intézet következő búcsúlevelét olvasták fel:

„Tekintetes törvényhatósági bizottság!

Azon több mint 30 év alatt, melyet közszolgálatban töltöttem, oly terhes feladatok nehezédtek vállaimra,

hogy azok sulya alatt elfáradván, beláttam, miszerint magam iránt kötelességet teljesíték, a közügynek pedig szolgálatot teszek, ha eddigi állásomat elhagyom és azt egy teljes munkaerővel bíró férfinak engedem át.

Ezért kértem a magas kormányt, hogy legkegyelmesebb uram, királyomnál javaslatba hozni méltóztassék, miszerint Bács-Bodrogh vármegyénél és Zombor szabad királyi városánál több mint 14 éven át elfoglalt főispáni állásomtól felmentessem.

A magas kormány méltányolván eme indokaimat, kérelmemet teljesíteni kegyes volt és az általa tett előterjesztés folytán ő császári és apostoli királyi felsége folyó évi április hó 23-án kelt legfelsőbb elhatározásával engem főispáni állásomtól felmenteni és szolgálataimat a Szent-István-rend kiskeresztjének adományozásával legkegyelmesebben elismerni méltóztatott.

Ez által megszakad azon szoros és bensőségteljes viszony, mely engem több mint 30 éven át anyamegyémhez kötött és melynek tartama alatti küzdelmeimben az adott erőt, hogy azon vármegyének kiváltam legjobb meggyőződéseim szerint javát és boldogságát előmozdítani, mely engem kora ifjúságomtól kezdve kegyeivel elhalmozott és bizalmával megajándékozott.

Mert hálával és büszkeséggel konstatalom, hogy a vármegye közönségének kegyessége és bizalma közpályámon szakadatlanul kísért.

A vármegye közönsége tisztségeiben a legalsóbból mindig egyhangú választás útján, aránylag rövid idő alatt fokról-fokra emelt, míg végre a vármegyei tisztségek legmagasabbikával, az alispánival a vármegye kormányzatát bízta reám.

A bizalom ezen osztatlan és szakadatlan nyilvánulási irányították személyemre a magas kormány figyelmét; úgy hogy akkor, midőn 15 év előtt a főispáni szék a vármegye közönségének legnagyobb sajnálatára mélyen tisztelt elődöm Gromon Dezső ur öngyméltósága lemondása folytán megürült, — annak elfoglalására engem hívott fel és én a körülmenyek hatalma által kényszerítve, azt elfogadtam és fájó szívvel a vármegye szolgálatából kiléptem.

Az eddig élvezett bizalmat és támogatást azonban a tekintetes törvényhatósági bizottság ezen új állásomban nemcsak hogy meg nem vonta tőlem, sőt minden alkalommal fényesen igazolta, hogy méltányolja ama nehézségeket, melyekkel küzdenem kellett és ennek folytán támogatásában az eddiginél még fokozottabb mérvben részesített.

Eme kiváló kegyességét a tekintetes törvényhatósági bizottságnak eddigi állásomban azzal iparkodtam meghálálni, hogy minden intézkedésemmel oda törekedtem, miszerint abból a vármegye lakosságára csak jó hárujon.

Oda törekedtem, hogy a vármegye közigazgatása az adott körülmények között minél jobb legyen és ebben engem az én fáradhatlan buzgalmu munkatársam, a vármegye kitűnő alispánja és a vármegye derek tisztikara teljes odaadással támogattak, a tekintetes törvényható-

A „BÁCSKA” tárcája.

Nirza Schaffyrból.

— Bodenstedt. —

I.

A nagyvezír.

Ne légy oly büszke, nagyvezír!
Hatalmad' rögteleg csapán.
Ha nyíltan tisztelet övez,
Nevet mögötted mindahány.

Ne légy oly büszke, nagyvezír!
Bár érdemjellel vagy tele, —
Arany festékekkel összekent
Rossz fából vagy faragra te.

Nagy büszkeséged az, hogy a
Szultán után járhatz ki, be. —
A nulla, egy után kerül
S számat csak így alkot vele.

Ne légy oly büszke, nagyvezír!
Arany körít bár tégedet,
Rossz fából vagy faragra te,
Ha esillogsz, — a te szégyened.

II.

Irástudó jött hozzám s így beszélt:
„A sah felől mikép vételekdel te?
Tapintata, vagy a füle nagyobb?
Vajjon valóban bölcsnek született-e?”

— Oly bölcs ő épen, mint a többi mind,
A kik talárban és kapuban járnak,
Jól tudja, hogy a nép rak és buta
S e butaságból hasznot híz magának.

Maróthi János.

AZ ÉN „BOLOND” KÖLTŐ BARÁTOM.

Irtta: Hartmann János.

A gözs fűtyült...
Szabadkán kiszálltam, hol fél óráig áll a vonat.
Az étterembe menve, egy távoli férfitronomat pillantottam meg, ki a sarokban egy idegen, hosszú, göndör haju, halvány, hanyag öltözékű fiatal emberrel ült együtt.

Feljűk tartottam... ő fölkiáltott:
— Szervusz, Jani öcsém!... Hát te merre jársz?... Gyere, ülj ide mellénk!... Bemutatom unokaöcsém... stb.

Letltem. Az unokaöcsése nevéből nem értettem semmit — s valószínűleg az sem az enyemből. A bemutatás különben is csak arra való, hogy a nevet ne lehessen megérteni... — mi több: ha az ember tudja is a nevéét az illetőnek, lát akkor is elfelejti a halk bemutatáskor!

— Haza utazom. Kecskemétről jövök, kiadták a félévi szünetidőt; hisz tudod, hogy ott jogászodom.
— Tudom, tudom. S hány órára érsz haza?
— Fel négykor ér a vonat Ó-Kérre... öt órákor otthon leszek.

— Pincér! 3 pohár sört!...
Ó-Kér említésekor az én ismeretlenem, ki eddig szótlannul ült — nyilván azt tartva, hogy „a szellemes beszéd gyakran csak ügyesség; — a szellemes hallgatás azonban mindig művészet”... — rám meredve néz... néz, egyszerre fölkiált: Te, hát nem ismeresz?! Hányszor voltunk együtt becsukva!...

— Kérem, kérem, — becsukva? Én tudtommal még sohsem ültem börtönben!...

— Ni, a bolond! Hát nem ismered régi jó Andor pajtásodat?... Az öreg Szilágyi bácsi csukott be napoként bennünket, mert — nagyon jól — értették a matematikát!...

— Nini! no lám... de — az ám, csakugyan te vagy? Andor? Ejnye, ejnye... Hogy vagy Andorom? (Ó volt az, akit bolondnak hívtak már az iskolában is: gondolom, hogy azért, mert okosabb volt a többinél!)

— Nagyszerűen érzem magam, jól vagyok: — s te?
— Én is megvagyok!...

Pincér, 6 pohár sört!
Nagyon régen nem láttuk egymást. Hét év nagy idő s ő azóta egészen megemberesedett. Az örömtől alig jutottunk szóhoz...

— Hát, hogy vagy Andor?...
— Jól; s te?

— Én is. Ha tudtam volna, hogy találkozunk: úgy intéztem volna utazásomat, hogy tovább is együtt lehetnénk... Mily járathat vagy Szabadkán?

— Ügyvédi irodában tengődöm. Irok verseket, tárcákat stb. Ez a mellékfoglalkozásom — s fő keresetem.

A pincér e közben felhozta a hat pohár sört s mi — már Bácskában lévén — egyszerre hőrpentőtünk ki mind a hatot.

S én kezdtem a régi nótát:
— Hát hogy vagy Andor?

— Csak szegényesen, mondá; fizetésem csekély s az a pár garas, mit irodalmi munkásságomból szerzek — gyufára sem elég. El vagyok batározva, hogy megadom magamat a sorsnak... Minek is küzdeni? A végeredmény ugys csak a halál!... Hja, voltak nekem is szép reményeim, — voltak, de elszálltak. Mily jó, hogy füst is van a világon; — tette hozzá mosolyogva, — ha nem volna: úgy biz az én reményeim nem tudának hova szállani!...

— Mosolyogtam én is, csak hogy távolabb legyen az elszomorkodástól.

Pincér, kilenc pohár sört!...
— A mellettünk levő asztalnál egy őszbe facsarodott öreg ur ült, ki a kilenc pohár sör hallatára köze-

annak idején szakavatott történet szenedélytelentül megírja Bács Bodrogh vármegye azon korának történetét, melybe az ő nyilvános szereplése esik, felfogja említeni, hogy főispánjának ideje alatt a megye egy politikai mint kulturális tekintetben nagyot haladt, hogy ritka szorgalmu és önzetlenségű hivatalnok volt, hogy a hatalmat erélyvel, de egyuttal mérséklettel kezelte a megyében, önzetlennel és méltósággal képviselte megyéjét kifelé, hogy e nagy megye legjobb fiai közé tartozott, kinek nevét a késő utókorban is fogják emlegetni — tisztelettel, és aligha csalódom, ha azt állítom, hogy szeretettel.

Elfogadom az igen t. alispán ur indítványát azon megtoldással, hogy Sándor Béla életnagyságu arcképét közadakozásból e díszes terem részére lefestessük.

Zúgó helyeslés hangzott a terem minden oldaláról; nagy lelkesedéssel tette mindenki magáévá Piukovits indítványát is.

Most gr. Széchenyi Emil emelkedett fel és általános helyeslések között a következő indítványt tette:

„Tekintetes törvényhatósági bizottság!

Örömmel fogadom mind a nagyságos alispán urnak, mind nagyságos Piukovits József bizottsági tag urnak indítványát.

Ezen indítványhoz azonban van szerencsém még kiegészítéssel egy más indítványt a tisztelt közgyűlés elé terjeszteni.

Tekintve a mai napnak ünneplés voltát, tekintve a tisztelt közgyűlés s az egész vármegye közönségének fájdalomát, mely fájdalomát afőlött, hogy körünkől Sándor Béla távozik, tekintve másrészt az egész vármegye örömteljes érzületét, amely erőt vesz, amidőn Sándor Béla érdemeinek teljes méltatására a Szent István-rend kiskeresztjét ezen nagy kitüntetés öfelsége, koronás királyunk adni kegyeskedett, úgy hiszem a tisztelt közgyűlés intenciójának meg fog felelni, ha a következő indítványt teszem:

hogy az imént elhangzott indítványok, különösen az alispán urnak indítványa, teljes terjedelmükben szó szerint jkvbé iktattassanak és a jkvi kivanat megfelelő formában kitöltésig utján Sándor Béla urnak adassék át; továbbá azt indítványozom, hogy ezen mai gyűlés, a melylyel bekövetkezik a bucsuzási tisztelgésünk, a mai napra berekesztessék s képezzék a mai gyűlésnek zárkővét Sándor Bélától való elbucuzásunk.

Ezen beszéd befejezésekor az ismételtlen felhangzott lelkes élnjenzések után elnöklő Schmausz Endre alispán a vármegye törvényhatósági bizottságának Sándor Béla főispánnak elbucuzása alkalmából egyhangulag, páratlan lelkesedéssel meghozott határozatát a következőkben enunciatla:

A vármegye törvényhatósági bizottsága a felolvasott bellgyminiszteri intézkedést és ömeltósága Sándor Béla urnak folyó évi ápril hó 26-án kelt bucsuzó iratát tudomásul vévén, teljes és élénk átérzéssel azon hervadhatlan érdemeknek, melyeket Sándor Béla ur ömeltósága kizárólag Bács Bodrogh vármegyének szentelt, három évtizedet meghaladó közpályáján, mint korábban a vármegye tisztviselője, alispánja és majdnem 15 éven át főispánja, a vármegye irányában úgy annak szellemi, valamint anyagi felvirulása, annak biztosítása és allandósítása körül szerzett, amely érdemeket nemcsak a szorosán vett vármegyei közigazgatás működése, hanem a társadalmi élet keretében létrehozott üdvös és közhasznu alkotások is hirdettek, a melyeknek sikeres eredményét a vármegye lakosságának közbekéje, előrelhaladása és jóléte dicsérik és mely eredmények bizonyítékai annak, hogy e vármegye az ő személyében mindenkor, minden — néha súlyos körülmények között is — tántoríthatatlanul igaz, bü fiat birta és tisztelte: a mint egyrésztől igaz sajnálattal értesült arról, hogy a vármegye kormányzatától kizárólag saját megmáshatlan akaratából visszalépett. úgy másrésztől megelégedéssel és örömmel állapítja meg, hogy ő császári és apostoli királyi felségének fejedelmi kegyessége, a magyar kormány megérdemelt méltánylása, a vármegye törvényhatósági bizottságának és a vármegye ömszakosságának meleg elismerése, igaz tisztelete és öszinte halája kíséri ömeltóságát a magán életbe s ez utóbbiak szerény bár, de külső kifejezésétől egyhangu lelkesedéssel elhatározza:

1. hogy a törvényhatósági bizottság méltóságos Sándor Béla ur iránt érzett elismerésének, tiszteletének és hálájának jegyzőkönyvileg ad kifejezést;

2. ömeltósága mellképét a vármegyei főispánok arcképesarnoka javára lefesteti és annak a rendelkezésre álló alap terhére leendő foganatosításával a vármegye alispánját megbizzza;

3. elhatározza továbbá, hogy ömeltóságának életnagyságu arcképét a vármegyei törvényhatósági bizottság tagjainak önkéntes hozzájárulásával egy hazai festőművész által lefesteti és ezen arcképet a vármegye székházának közgyűlési dísztermében rendeli elhelyezni;

4. elrendeli, hogy az ezen határozatnak, valamint a vármegyei alispánnak, úgy Piukovits József és gróf Széchenyi Emil bizottsági tag uraknak imént elhangzott és a törvényhatósági bizottság érzelmét híven tolmácsoló felszólalásainak szöszterint felvételével megszerkesztendő közgyűlési jegyzőkönyvnek egy díszesen kiállított borítóban elhelyezendő kivonata ömeltóságának annak idején küldöttésegileg átadassék;

végül határozatilag kimondja:

5. hogy ezen elhatározásának előzetes közlése és a vármegye törvényhatósági bizottságának elbucuzása céljából ennek a közgyűlésen jelen volt összes csatlakozni kívánó tagjai a vármegye alispánjának vezetése alatt ömeltósága előtt nyomban testületileg jelenjenek meg és ezen indokból az 1895. évi május hó 7-ére és a sztkéshez képest a következő napra törvény szerint összehívott vármegyei törvényhatósági bizottsági rendkívüli közgyűlést holnap, azaz 1895. évi május hó 8-án reggeli 10 órakor folytatandja.

A határozat enunciatlása után ujra és ujra kitört a lelkesedés; „éljen Sándor Béla“ kiáltások hallatszottak a terem minden oldaláról.

A közgyűlés a jegyzőkönyvet hitelesítetnek jelentette ki, mire a száz és száz bizottsági tag

Schmausz Endre vezetése alatt a főispáni lak terembe vonult, a hol Sándor Béla a törvényhatósági bizottságot fogadta.

Schmausz Endre alispán lelkes és szívhezszóló beszédben mondott a törvényhatósági bizottság nevében búcsút. Az élnjenzésekkel és általános helyeslésekkel meg-meg szakított beszédre Sándor Béla a következőkben válaszolt:

Mélyen tisztelt uraim!

Azon reám nézve felelt megísztelő határozatot, a melyet az önök által képviselt törvényhatósági bizottság hozott és a melyet önök mélyen tisztelt uraim velem közölni kegyesek voltak, ha hiu, elbizakodott ember lennek, azt képzelt érdemeim elismerésékel tekinthetném.

De távol áll tőlem az ilyen hiu képzelgés; és azért tulajdonítom azt kizárólag ama határtalan kegyességnek, a melylyel hőszeretett anyamegyém közönsége közszolgálatom tartama alatt folyton egészen elárasztott és a mely — úgy látszik — magánéletembe is kísér.

A legnagyobb hálával tartozom ezért a vármegye tekintetes törvényhatósági bizottságának és kérem önöket mélyen tisztelt uraim, hogy azt küldőiknél tolmácsolni és egyszerűsind nevében kijelenteni kegyeskedjenek, hogy a vármegye közönsége irányában ma tanúsított eme újabb nagy kegyessége még inkább kötelességemmel teszi, hogy minden alkalmat felhasználjak anyamegyémnek hasznára vállalni.

Végre fogadják öszinte köszönetemet m. t. uraim megjelenésükért és kérem tartssanak meg továbbra is jóakaratkukban és emlékeztükben.

A kalocsai főszentszék üdvözlöte.

A főispán beszédére fölhangzott lelkesült élnjenzések megszüntével előállott dr. Boromiszta Tibor kalocsai apát-kanonok, mint a kalocsai szentszék kiküldöttje, ékes beszéd kíséretében nyújtotta át a főszentszék bucsu- és köszönő-levelét, mely azon nagy érdemekért mond a távozó főispánnak köszönetet, melyeket egy a róm. kath. vallás-, mint az iskola- és nevelésügy terén szerzett.

Nagy éljen riadalom kísérté az apát-kanonok beszédét, a melyre Sándor Béla válaszul, kiemelte, hogy jelenlegi állásában mint magán ember is szívén fogja hordani úgy a vallás- valamint a nevelésügy előmozdítását, és ezért buzgólni mindenkor egyik legszentebb kötelességének tekinti.

A főszentszéknek bucsu- és köszönő levele szöszterint így hangzik:

„Méltóságos ur!

Sajnálattal bucsuzunk el attól, a kibez hosszú időn át a legöszintebb tisztelet, nagyrabecsülés és hála kötelekei oly szorosán fűttek, s kitől megválni sohasem kívántunk.

Méltóságod a közpályán töltött hosszú és sikeres működése által azon ritka és fényes eredményt tudta kivívni, hogy lekötöleöz modora, ritka tapintata, kormányzasi bölcsesége s jó indulattal párosult igazságszeretete által úgy az egyházi, mint a polgári köröket egyaránt halásan kötelezte s most távozasakor mindannyian öszöntszerüleg azon öhajuknak adnak kifejezést: „bár még igen sokáig kötünk maradt volna.“

Nem kísértjük meg méltóságodnak a közügyek terén egyházunk és hazánk körül szerzett érdemeit elősorolni s méltáni, hisz elég azon ritka kitüntetésekre utalunk, melyekkel anasztentegyházunk feje és öfelsége legkegyelmesebb urunk és királyunk méltóságodat fel-díszítettek.

Azon majdnem 15 éven keresztül, amelyen méltóságod Bács-Bodrogh vármegye élén állott, e főszentszék is igen gyakran volt szerencsés tapasztalhatni méltóságodnak kegyes támogatását; nem egyszer sikerült megoldanunk oly nehéz és kényes természetű kérdéseket, a melyek méltóságod vele született jog- és igazságszeretetének mindig előzékeny és tapintatos közreműködése nélkül sok keserűséget és kellemetlenséget szültek volna. Fogadjá ezért méltóságod legöszintebb köszönetünkét! Méltóságod emléke e főszentszék előtt mindenkor tiszteit és nagyrabecsült marad.

Midőn végül azon alkalomból, hogy a királyi kegy a Szt.-István-rend kiskeresztjének adományozása által méltóságodnak érdemeit megkoronázta, a legmelegben üdvözöljük, egyuttal kívánjuk, hogy a jó Isten méltóságodat 30 évi buzgó működésének jutalmul a közügyek javára, számos tisztelőinek örömeire még igen sokáig eltesse s kerjük, hogy kegyes emlékekben s jó indulatában minket továbbra is megtartani méltóztassék, amint e főszentszék is mindig hálával és tisztelettel fog méltóságodról megemlékezni. Kalocsa, 1895. május 2-án tartott főszentszéki ülésből. Mayer Béla, főszentszéki elnök.

A város.

Zombor szab. kir. város törvényhatósági bizottsága nem kisebb lelkesedéssel rótta le haláját és tiszteletét. A szintén ma megtartott rendkívüli közgyűlés folyása a következő volt:

Schlagetter Gyula polgármester megnyitja a közgyűlést, felolvasták a bellgyminiszter leiratát s utána Sándor Béla főispánnak következő bucsulevelét:

Tekintetes törvényhatósági bizottság!

Azon több mint 30 év alatt, melyet közszolgálatban töltöttem, oly terhes feladatok nehezettek vállaimra, hogy azok sulya alatt elfáradván, beláttam, miszerint magam iránt kötelességet teljesítek, a közügynek pedig szolgálatot teszek, ha eddigi állásomat elhagyom és azt egy teljes munkaerővel bíró férfúnak engedem át.

Ezért kértém a magas kormányt, hogy legkegyelmesebb uram királyomnál javaslatba hozni méltóztassék, miszerint Bács-Bodrogh vármegyénél és Zombor szabad királyi városánál több mint 14 éven át elfoglalt főispáni állásomtól felmentessem.

A magas kormány méltányolván eme indokaimat, kérelmemet teljesíteni kegyes volt és az általa tett előterjesztés folytán ő császári és apostoli királyi felsége folyó évi április hó 23-án kelt legfelsőbb elhatározásával engem főispáni állásomtól felmenteni és szolgálatomat a Szent István-rend kiskeresztjének adományozásával legkegyelmesebben elismerni méltóztatot.

Ezáltal megszakad azon szoros és bensőségteljes

viszony, mely engem több mint 14 éven át a tekintetes törvényhatósági bizottsághoz kötött.

Ezen idő alatt a tekintetes törvényhatósági bizottság irányombani jóakarataának és kegyességének, a város tisztikara pedig ragaszkodásának oly sok fényes jelet adta, hogy azokért legmélyebb háláérzet honol keblemben.

Azért most, midőn a tekintetes törvényhatósági bizottságtól bucsut veszek, a nekem nyújtott szakadatlan támogatásáért és kegyes jóindulatáért, a tekintetes polgármester urnak és a város tisztikarának pedig személyem iránti öszinte ragaszkodásáért és odaadó közreműködéséért hálás köszönetet mondok és ígerek, miszerint mint e város közpolgára mindig egész erővel és lankadatlan buzgalommal a város javának előmozdítására fogok törekedni és ezáltal a város közönsége iránt érzett hálámat lerőni és magamat annak további kegyességére és jóindulatára érdemessé tenni iparkodni fogok.

Kitűnő tisztelettel vagyok, Zomborban, 1895. évi ápril hó 26-án, a tekintetes törvényhatósági bizottságnak alázatos szolgálja Sándor Béla.

Polgármester előadja ezután, hogy az állandó választmány határozati javaslatot nem terjeszt a közgyűlés elé, öhajtván, hogy magából a közgyűlésből jöjjön az.

Erre Fejér Gyula bizottsági tag szólal föl. Midőn Sándor Béla ömeltósága — úgymond — az államhatalom nehéz, de magasatos feladatokban másfél évtized óta oly odaadó hazafiassággal működött, most a midőn az általa viselt méltóságtól a saját akaratából megválik, lehetetlen, hogy a hála, az elismerés, és a köteles hódolat legszentebb feladatát ne teljesítsük azon működéséért, melyet Zombor szabad királyi város érdekében kifejtett.

Kifejti ezután, hogy az idegenek, a kik városunkban megfordulnak, egyre emlegetik a város rohamos fejlődését, haladását. Lehetetlen el nem ismernünk, hogy ez a fejlődés első sorban annak a férfúnak az érdeme, a ki a város kormányzatának az élén állott, a ki minden befolyását mindenkor és minden irányban a város fölvirágztatása érdekében vetette latba.

Felolvasta végül a következő határozati javaslatot: Zombor szab. kir. város közönségének egyetemét képviselő törvényhatósági bizottság kötelességének ismeri, hogy midőn ömeltósága Sándor Béla Zombor szab. kir. városának harminc év óta polgára, közel tizenöt év óta pedig főispánja, ezen állásától megválik: kifejezést adjon ömeltósága iránti tiszteletének és ragaszkodásának.

Azon tevékenység, melyet ömeltósága mint e város polgára, ennek társadalmi terén kifejtett; azon érdeklődés és jóindulatu támogatás, melyet mint a kormánynek képviselője e város törekvései és haladása iránt tanúsított: nagy mértékben segítettek elő ezen városnak az utolsó évtizedben kétségtelen fejlődését és haladását; az ő folytonos meleg érdeklődésének és céltudatos tevékenységének tulajdonítható nagy részben, hogy városunk a modern városok között kultúra, nemzeti szellem és anyagi jólét tekintetében megillető helyet foglal el.

Es midőn azon kapes, mely ömeltóságát hivatalos állásánál fogva kötötte városunkhoz, megszakad, és a város közönsége a hála és elismerés nyilvánításával vesz bucsút ömeltóságától, egyuttal azon reményének ad kifejezést, hogy ama másik kapes, melyet nem a hivatalos élet, hanem a város társadalmi fejlődése hozott létre, e városhoz ömeltóságát a jövőben is fűzni fogja és e város polgárai Sándor Béla ömeltóságát jövőre is szerencsések lesznek soraikban az elsők között tisztelhetni.

Ezen határozat Sándor Béla ur ömeltóságával jegyzőkönyvi kivonattal közöltetni rendeltetik.

Dr. Molnár Gyula bizottsági tag erre kijelenti, hogy ő nincs ellene annak, miszerint a határozat egyhangulag hozassék, ő csupán az indokolást nem teszi magáévá.

Polgármester erre kimondja az egyhangulag hozott határozatot, mire Fejér Gyula bizottsági tag pótlólag azt indítványozza, hogy a közgyűlés a jegyzőkönyvi kivonatot testületileg vigye el Sándor Béla ömeltóságának és hogy kéressék föl Koczkar Zsigmond bizottsági tag arra, hogy érzelmeinket előtte ő tolmácsolja.

Dr. Donoszlócs Vilmos kijelenti, hogy ezen indítvány a szabályrendelet értelmében 24 órával előbb bejelentve nem volt, kéri azt a napirendről levenni.

Polgármester fölvilágosítja, hogy a hallott indítvány csupán a már meghozott határozat végrehajtására vonatkozik és nem külön indítvány.

Ezek után zúgó élnjenzésekkel fejezték be a közgyűlést és a törvényhatósági bizottság lelkes hangulatban vonult a vármegyeházára, a hol ömeltósága elé járulva Koczkar Zsigmond bizottsági tag a következő beszédet mondotta:

Méltóságos főispán ur!

Zombor város közönsége ma tartott rendkívüli közgyűlésén vette hivatalosan tudomásul méltóságodnak a főispáni állástól saját kérelmére történt felmentését és szolgálataiert való legfelsőbb kitüntetését. Ugyanezen törvényhatósági bizottsági ülés határozatának teszünk eleget, de legfőképen szívünk sugallatát követjük, a midőn itt megjelenünk, hogy öszinte sajnálatunk kifejezése mellett bucsut vegyünk szeretve tisztelt főispánunktól.

Azon 15 év, melyet Zombor város közönsége méltóságod bölcs, tapintatos és fáradhatlan munkásságával kapcsolatos vezetése alatt eltöltött, összesen az időszakkal, mely e város fejlődésének történetében kétség-telentül egyike a legfontosabbaknak és legértelmesebbeknek. Ezen időszakkal egyszerűsind össze van fűzve méltóságod neve is, mert nagy része, hogy ne mondjam försze volt városunk fejlődésére irányított törekvéseinkben és munkálkodásainkban.

Azon feladatok és igények, melyek közmegelegedésre szolgáló megoldását és kielégítését, a kormány, a törvényhatóság, a testületek és egyesek méltóságodtól várták, már természetükön fogva sokkal inkább ellen-tételek egymással, semhogy azokat alkotmányos küzdelem nélkül teljesíteni lehetett volna. E küzdelmekből kivette magának méltóságod az ösztályrészt, de mindenkinek, ki e küzdelemben ellenfeleként részt vett, be kell ismernie, hogy a legerősebb csatákat is csak a tisztesség fegyverével, a törvényes eszközökkel, önzetlennel, a közjó és közügy érdekében folytatta és vívta meg. Politikai tevékenysége mellett is lelke egész melegével, mely bölcseséggel és körültekintő tapintatossággal csüggött városunk előhaladásán, fejlődésén, jólétén

s nem volt e városnak oly csekély ügye, mely éles szemek figyelmét kikerülte volna.

Egyforma mértékkel mért szegénynek, gazdagnak, barátnak és ellenfelnek. Széles körű ismereteivel készségesen szolgálatára állott egyeseknek, ugymint testülteknek s figyelmes eljárása nem egyszer simított el kiegyenlíthetetlen látszó ellentéteket.

Egész működését az alkotmányos szellem, a törvények szigorú alkalmazása és a törvényes korlátok között mozgó méltanyosság jellemezte, — a bazaszeretet szent tüze pedig élesztette tevékenységét, irányította nagyratörő eszméit.

Ezen jeles és esakís erősen kimagasló alakok tulajdonát képező erényeinek méltatásul felséges urunk, királyunk a közelmúltban ismételt legfelsőbb elismerésében és kitüntetésben részesítette méltóságodat.

Zombor város közönsége nevében, mely tisztelettel és benső örömmel üdvözlöm méltóságodat ezen legfelsőbb elismerés és kitüntetés alkalmából, de egyúttal szintén sajnálattal vesszük tudomásul a főispáni székbeli való távozását, mely fájalmunkra csupán azon tudat csepegtet némi enyhítő irt, hogy méltóságod, mint e városnak immár 30 éves, köztisztelet- és szeretetben álló polgára továbbra szerény körünkben marad.

Fogadjá méltóságod a városi törvényhatósági biz. mai ülésének pártkülönbség nélkül, egyhangulag hozott határozata alapján e város közügyei iránt tanúsított önzetlen, fáradszatos sok évi munkásságáért és élénk érdeklődéséért Zombor város közönségének halvány kifejezésekkel vázolt, de őszintén átértett hálás köszönetét szívesen s a midőn őszinte tiszteletünk, nagyra-becsülésünk és szeretetünknek ismételt kifejezést adunk és a városi törvényhatósági bizottság mai rendkívüli közgyűlésének jegyzőkönyvi kivonatát ezúttal mély tisztelettel átnyújtjuk, egyúttal arra kérjük, hogy mély tudását jövőre is városunk anyagi és kulturális előrehaladásának érdekében értékesíteni, bennünket pedig egyenkint nagybecsű barátságával továbbra is megtisztelni kegyeskedjék. Méltóságod szeretett hazánk és városunk javára, mindannyiunk örömeire sokáig éljen!

Sándor Béla a következőleg válaszolt:

Mélyen tisztelt uraim!

Levélileg már elbucsztam Zombor sz. kir. város törvényhatósági bizottságától és abban a város közönsége irányában érzett halamnak már kifejezést adtam.

Jól esik azonban és felette megtisztelő reám nézve, hogy a város tekintetes törvényhatósági bizottsága a mai napon hozott határozatával szerény működésemet elismerni, tölem az önközvetítés mellett elbucszni és ezáltal alkalmat adni kegyeskedett, hogy alkoltól, kik a város javára velem évek hosszú során át együtt működtek, kik engem mindig támogattak, személyesen is bucsut vehetek.

Kérem mélyen tisztelt uraim, kegyeskedjenek el-évilhetlen hálaomat küldöik előtt tolmácsolni és biztosítani a város törvényes képviselőt, hogy mint e város polgára soha sem fogok megszűnni, önnel egyetemben, a mi kedves városunk javára közreműködni.

Most pedig még egyszer köszönöm az önközvetítés szíves megjelölését és kérem, hogy mint e város szerény polgárát fogadjanak szívesen maguk közé.

A bankett.

Méltó folytatása volt a délelőtti hivatalos ünnepségeknek a Vadászkiirt szálloda emeleti termeiben d. n. 2 órákor megtartott bankett.

Mintegy *ötven* vettek a banketten részt; városunk összes notabilitásai s az egész vármegye előkelősége nagyszámban képviselve volt. A banketten nagy lelkesedés uralkodott és Sándor Béla itt is a legszélyesebb ováció tárgya volt.

Az első felköszöntőt Sándor Béla mondotta, a következő szavakban éltetvén öfelségét, a magyar királyt:

Igen tisztelt uraim!

Mindenkire, aki a közelemben részt vesz. buzditólag és felemelőleg hat, hogy ha látja, miszerint az, ki alkotmányos monarchiában az állam feje, ki irányában mi magyarok, öseinktől öröklött és bennünk még meg-erősödött imadatszerű hódolattal, szeretettel és ragaszkodással viseltetünk; mindenki működését figyelemmel kíséreni és ha azt elismerésre méltónak tartja, ezen elismerésének és kegyességének külső jelekben is kifejezést ad.

En, ki legkegyelmesebb urunk, királyunk kegyességének illyen nyilvánulásában legújában ismételve részeseitli szerenés voltam, a legmelyebb hála, jobb-ágyi hódolat és törhetlen ragaszkodás érzetével emelem poharamat és ugy magam, valamint a mindannyi jelenlevők nevében a legnagyobb lelkesedéssel kívánom, hogy ő es. es apostoli királyi felségét, Magyarország apostoli királyát, arassa el a mindenható áldásával és engedje meg, hogy az ő segítségével a magyar nemzet a jelenlegi bonyodalmaiból kivetető helyes utat feltalálva, ő Magyarországot, Magyarország pedig öfelségét ismét boldognak és meglegedetnek láthassa. (Lelkes éjjenzés).

Majd Városhy Károly emelt poharat s a kormányt éltette: Boromiszta Tibor kanonok a vármegye. Kozma László pedig a város nevében Sándor Bélát éltette: Sándor Béla a megyére és városra írtette a poharát: Csúpor Gyula a 13 főszolgabíró nevében Sándor Bélát köszöntötte fel.

Ezeken kívül még számos felköszöntőt mondottak részint az ünnepeltre, részint pedig a banketten jelen volt notabilitásokra.

Ezen sorok irásakor a leglelkesebb hangulatban együtt van még az egész társaság.

Képviselőtestületi választás Zentán.

Zenta, 1895. május 3.

Politikai érettségünk fejlődésével és önkormányzati jogunk tudatára ébredésével beállott a társadalmi egyenlenség és pártviszaly, melynek veszélyes kibátása betérközött a családok beleletébe és felzavarta a békés együttélés nyugalmát.

A mi közgyűlési termünkben az elvi ellentétek képviselői nem úgy állottak egymással szemben, mint az ellenfelet lovagiasan tisztelő barátság. Akik meggyőződésük keresztülvitelére halálbarcot vívtak, kik villogó szemekkel néztek egymással szembe, a közgyűlési terem ajtójánál nem vetek le a keztyűt, hogy barátságos jóbort nyujtva távozzanak onnan; hanem a harag és bosszu líhegésével esküdtek egymás tönkretételére szent fogadalmat.

Ezen kisvárosi háború közepette Jankovits, Mihálkovits, Gombos polgármesterek üdvivalgás között foglaltak el állásaikat és alig telt bele egy-néhány év, az ellenük irányuló elkeseredett támadások elől kénytelenek voltak kitérni. Minden uralomváltozást a kedélyek és szenvedélyek felkorbácsolt hullámai előzték meg, megrendítvén a közalkosság nyugalmát, pellengére dobva városunk jó hírnevét.

Boromiszta János polgármester, a Zenta város polgármestereit egyaránt utóelő fátumszerű sorsot jóakaró, osztatlan és buzgó törekvéseivel kerítelhette csak ki s az ő kitarásának tudható be, hogy a köztérben működők a személyes érdeket ma már kevésbé tévesztik össze a város érdekével és a közgyűlés barácat nem viszik ki az utcára.

Polgármesterünk nemes törekvéseinek sikere gondolkodóba ejtett bennünket, vajjon található-e mód arra, hogy társadalmunk, városunk békeje még egyszer felénk mutassa mosolygó arcát, vajjon megadatott-e a most élőknek az, hogy azok, kik most szemlesítve mennek el egymás mellett, elhuzódnak, ha egy asztalnál kellene ülnök, ismét a barátság és egyetértés tüdvet teremtenék vissza e sokat szenvedett városnak?

Képviselőtestületünk választott részének helye megbízatásukat betöltvén, kiléptek onnan, hogy felet adjanak az újonnan választandóknak.

Vármegyénk alispánjának bőlesége folytán a f. évi május hó 2-ra kitűzött községi képviselőválasztások megjelése előtt dr. Molnár Károly vármegyei főügyész rendeltetett ki, a kit a sors épen kapóra vezérelt közénk.

A választási elnök ur olyan erélyvel látott hozzá kötelességének pártatlan teljesítéséhez, mely előtt elnémult a ki nem elégtelt személyi érdek is, hogy helyet adjon a törvény tiszteletének.

Tíz választókerületben folytak le a képviselőválasztások, 1000 választó adta le szavazólapját, de sehol egy pillanatra sem zavartott meg a törvényes rend, egy panasz nem emeltetett a mindenütt jelenlévő választási elnök előtt.

Esti 7 órákor hirdettetett ki a választás eredménye, melyet a tömörült választók szűnni nem akaró lelkes eljénzéssel fogadtak. Boromiszta János polgármester és Szabó László országgyűlési képviselő egyhangulag községi képviselőkké választottak; nincs rá példa Zenta város történetében, hogy itt valaha, valaki egyhangu választással tiszteleti állásra emeltetett volna.

A választás eredményének kihirdetése után a választók áldomásra gyülekeztek, a kiknek sorából esti 10 órákor egy 40 tagból, a helybeli kisbirtokosok színe-javából álló polgári küldöttség kereste föl dr. Molnár Károly választási elnököt, hogy neki a választás igazságos, pártatlan és törvényeszerű vezetéseért elismerését, köszönetét és halaját fejezze ki. A tüntetést kerítő választási elnököt láthatólag megüditotta a polgári küldöttség tisztességűdása, akiknek arcáról leolvasható volt a ragaszkodás, a kiváló tisztelet, melylyel a választási elnököt környezték. A küldöttség nevében Szabó László országgyűlési képviselő s többszörösen felköszöntötte a választási elnököt, aki körül egy keresetlen, rögtönzött multság keletkezett, mely belenyúlt a késő reggeli órákba.

Dr. Molnár Károly vármegyei főügyész megjelésével és alkotmányos ténykedésével Zenta város fölül a vilár elvonultnak látszik, a miért városunk haladásra törekvő osztalya részéről is a legteljesebb elismerést viszi magával a vármegye központjába.

Ujdonságok.

Olvasóink szíves elnézését kérjük, hogy lapunk mai száma csak az esti órákban jelent meg. Igy juthattunk azonban csak azon helyzetbe, hogy a Sándor Béla volt főispántól a vármegye és Zombor város törvényhatóságai részéről történt hivatalos elbucszás és tisztelgés minden részletéről kimerítő tudósítást hozhassunk.

Előléptetés. A Baján állomásozó honvédtisztek közül május elsőjén előléptek: bocsári Mocsáry István eszásári és királyi kamarás, főhadnagy II. osztályú századosa és Lukács István hadnagy főhadnaggyá; a Szabadkán állomásozó eszásári és királyi 4-ik huszárezrednél előléptek: Joánovich János főhadnagy II. osztályú századosa és dr. Wolfgang Károly I. osztályú ezredorvosa.

Előléptetés. Vavrovits József újvidéki m. kir. honvédfőhadnagy a májusi előléptetések alkalmával századosa nevezetett ki.

Adomány. Wamoscher Nándor bajsai földbirtokos 100 frtot adományozott a bajsai önkéntes tüzoltó-egyesületnek a tüzoltó tanfolyamon kiképezendő bajsai tüzoltók költségeinek fedezésére.

Kitüntetett galambtenyésztő. Szokolovits György bajai lakos a múlt hó 27-en Bécs-Rudolfsheim-ban rendezett baromfi-kiállításban az általa kiállított fajgalambokkal ezüst érmét, ezenfelül még 3 rendbeli díjat is nyert. Szokolovits galambtenyésztése messze földön ismeretes.

Negyvennyolcas honvédek sirja. Tudvalévő dolog, hogy 1848-ban Zomborban elesett honvédek sirja a Rökus temetőben minden jel nélkül áll. Még 1853-ban mozgalom, illetve gyűjtés indult meg Mihelics Péter kezdeményezésére, melynek célja az volt, hogy az összegyűlt pénzéből majd egy szerény emlékoszlopot emelnek a névtelen hősök sirja fölé. Azonban a mozgalom nem koronázta siker, mivel 1853-ban csak 11 frt 60 kr, 1859. évben pedig 19 frt 50 kr, összesen tehát ideig a zombori takarékpénztárban gyűmölcsözötet, de minthogy ugylátszik mindenki elfeledkezett a dologról, illetve a tovább gyűjtésről, a pénzkezelés annak idején megbízott Valtér Nándor főkapitány a városi tanács-

hoz terjesztette be ezen összeget, hogy az intézkedjék a dologról. Mindenesetre kívánatos dolog lenne, hogy a dolog ne maradjon abba és a gyűjtés tovább eszközöltessék. Mi magunk részéről szívesen fogadunk el bármely csekély összeget, melyet aztán rendelkezési helyére fogunk juttatni. Kérjük tehát hazafias közönységünket, hogy a kegyeletes célra való tekintettel karolják fel az ügyet.

Hangverseny. A zombori állami főgymnázium ifjusága f. évi május hó 11-én a gymnáziumi segítő-egyesület és zene-alap javára a „Vadászkiirt” szálló nagytermében táncvígalmossal összekötött hangversenyt rendez, melyre a n. é. közönséget tisztelettel meghívja. Műsor: 1. Májusi induló, Zsaskovszky F.-től. Enekliz az ifjuság vegyeskara. 2. Concert-Ländler, Langer G.-tól. Előadja az ifjuság zenekara. 3. Zizim, Zalártól. Szavalja Dömötör Aladár VIII. o. t. 4. Viharban, Dürnertől. Enekliz az ifjuság férfikara. 5. Kettős a „Windsori vig-nők” című dalműből, Nicolaitól. Enekliz: Raisz Ilonka és Szabácsy Anna kisasszonyok, zongorán kíséri dr. Horváth Akos ur. 6. Phantaisie ou Scène de Ballet, Bertióttól. Hegedű előadja Gerevics Ernő VII. o. t., zongorán kíséri Malesevics Miklósné urnő. 7. Magyar népdalok, férfikarra átírta dr. Horváth Akos. Enekliz az ifjuság férfikara. 8. A monolog ellen. Monolog Ábrányi Emiltől. Előadja Zátonyi Dezső VIII. o. t. 9. Mendelssohn-dalok. Enekliz dr. Kollár Viktorné urnő, zongorán kíséri dr. Horváth Akos ur. 10. Etude, Clementi M.-tól. Zongorán előadja Maximovits Szilárdné urnő. 11. Honvágy. Mazur Zsaskovszky F.-től. Enekliz az ifjuság vegyeskara. 12. Rákóczy-induló. Előadja az ifjuság zenekara. — Jegyek válthatók az intézeti épületben, az ifjuság utján és este a pénztárnál. Személyjegy 1 frt, családjegy 3 frt. karzatjegy 1 frt 20 kr, deakjegy 30 kr. A hangverseny kezdete esti 8 órákor.

Eljegyzés. Bittermann Sándor, a Bittermann Nándor es fia zombori könyv- és könyvmda cég tagja, lapunk kiadóhivatalának főnöke, vasárnap jegyezte el Lang Mariska kisasszonyt, Lang Flórián zombori tekintélyes iparos és városi bizottsági tag leányát.

Érdekes hangverseny. E hó 28-án Funták Ágnes budapesti énekesnő, Ney Dávid az opera ismert baritonistája, Liedl Ferenc hegedűművész és Vince Zsigmond zongoraművész hangversenyt fognak tartani a zombori városi színházban. Ney, Liedl és Vince már ismerős művészek közönségünk előtt, utóbbi zombori születésű is. — A hangverseny programját a következőkben közölk: I. Grieg, Sonata, (F-dur) hegedűre és zongorára, előadják: Liedl F. és Vince Zs. II. Erkel F., Nagy ária „Hunyadi László”-ból, énekliz Ney Dávid. III. a) N. Jommeli: Chi vuol comprav; b) Böhm: Szeretlek; c) Marchesi: Poletta, énekliz Funták A. asszony. IV. Savasate: Faust-Ábránd, előadja Liedl F. V. a) Steiger: Nádasdal; b) Allaga: Suson, énekliz Ney D. VI. a) Schumann: Fantasiestück; b) J. Field: Rondo minnit, zongorán Vince Zs. VII. a) Bizet: Pastorale; b) M. Hellamund: Varázsdal; c) Abt: Pillangó lily le, énekliz Funták A. asszony. VIII. a) Thomas: Bortal Hamletből. Magyar dalok, énekliz Ney Dávid.

Műkedvelői előadás. A Tóth Kálmán-kör által hirdetett műkedvelői előadás e hó második felében lesz megtartva. „Cifra nyomorúság” kerül szíre. Mihályfi Károly és Dezső József, a nemzeti színház tagjai az előadásban — mint már jeleztük — közre fognak működni.

Választás. Bezdánban a községi képviselőtestület a második községi óvónői állásra Grün Florát választotta meg.

Esküvő. Dr. Pacsáti Károly, Bács-Bodrogh vármegyei segédtanfelügyelő, folyó hó 14-én esküszik örök hűséget Budapestben Moczni Gízella kisasszonynak.

Sztrájk Zomborban. A zombori kőműves- és ácseszedek egészen modern munkások akarnak lenni. Elhatározták, hogy ök is sztrájkolni fognak. Negyven tagú küldöttség állított be e hó 5-én Valtér rendőrfőkapitány elé és bejelentették a szándékukat. A rendőrfőkapitány ellátta öket jótanácsokkal, de az atyafiak már nagyon föl voltak tüzelve, söt egy közülök kijelentette azt is, hogy aki a régi föltételek mellett dolgozik, azt ledobják az állványokról. A mesterek is értesültek már e szándékról. Azt akarják a segédek, hogy reggeli 6 órától esti 6-ig tartson csak a munkaidő, délben egy órai pihenővel. A mesterek kijelentették, hogy ök hajlandók a munkaidőt ilykép állapítani meg, de az esetben kevesebb lesz a fizetés is. Es ez bántja a segédek! Csakhogy ök nem bajlandók az eddigi díjajból engedni! A kérdés még nincsen megoldva. — A sztrájk szele fűtta meg a város külterületén, az országutakon dolgozó városi napszamosokat is. Ezek is tömegesen állítottak be május 1-én Gergurov Milan főmérnök elé és kérték, hogy az ő munkaidéjüket is 6-tól 6-ig legyen, délben 1 órai pihenéssel. Ugy látszik, hogy a munkások között minálunk is dolgoznak már idegen kezek.

Óriási elektromos díszképek mutatványa. Albus tanár két igen érdekesnek ígérkező előadást hirdet. Elektromosság útján természetesen dolgokat fog bemutatni. Igy pl. „szabd” szemmel láthatatlan tárgyakat óriási nagyságban fog bemutatni, ezenkívül a világ legnevezetesebb részzeit és városait. Két előadást fog tartani: szerdán és csütörtökön a városi színházban, mindenkoron esti fél 8 órákor. A bérlők helyei déli 12 óráig fenn lesznek tartva.

Törvénykezési palota Újvidéken. Újvidék szab. kir. város törvényhatósági bizottsága a múlt héten rendkívüli közgyűlést tartott, melynek egyetlen tárgyát a törvénykezési épület és fogház építési költségeire vonatkozó min. leirat képezte. Újvidék városa még 1892. évi február 4. közgyűlési határozattal egy építendő törvényzéki épület céljaira 2500 négyszögöl telket ajánlott fel ingyen; a miniszterium most azt kívánja, hogy a város e telken kívül 10,000 frttal járuljon hozzá a 366,686 frt 44 krral előirányzott építési költséghez. A közgyűlés egyhangulag azt határozta, hogy tekintettel a város anyagi szük viszonyaira, a tulajdonjogilag már ingyen felajánlott telken kívül öt éven át évi 1000 frtos — kamat nélküli — részletekben fizetendő 5000 frtal járul az építési költségekhez.

Zárszámadások. Az 1890. évi I. c. 28. §-a értelmében közhírré tétetik, hogy az 1893/4. évi utadó zárszámadások f. évi május hó 5-től május hó 20-ig Dekker Pál adóügyi tanácsnok hivatalos helyiségében közzszemlére tétetik és azok mindenki által betekinthetők, ugyanez ellen a netáni felszólamlások a fenti határidők alatt a polgármesterre címezve nyujtandók be.

Drá
Moholon. V munkálatok jával a szá nak megea szintén volt Darinka be találkozott azonban ne beszéltek, csakugyan látott könt Ugy törté haza jött a a záróra a legény tar községen s ott beszél a beszéde tette a legé ki egy kis sem gyűjté gyanuperré sötében re Trlaits vére ség követk kialtozatra Erre a csele A leány m Trlaits meg piztololya Trlaits Tó a kés nené

Eljeg
Gaspárovsk

Irno
községi ke választotta

Az a
kir. város értekezletét értelműleg károsultak főispán neje

Eshü
leánya f. év kir. esendő

Szer
lakosnő? e Schlesinger hogy ez elsz a kapott se vagy gondk kideríteni.

Hala
szerész neje után e hó 5-én delután

Öngy
Verona 20. A leányt s a gyosau la

Gya
iparos, az legbuzgóbb

Öngy
ügyvédí m deki vasuti haladó vona elválasztotta sikkasztott

E jegy
Jakab helyi kereskedő

Öngy
huszárok 10 közlegény k észrevették, ról különö nek alapja katona élet be s onnan tesen a ké együtt s öz nek. Szüle vágygval v Azaz, hogy tiszte szerce tészekkel tenetöbe.

Két
a minap a bizonyara lapokat va kereskedő rok voltak. Legyen ke — „Mind odavárom nem szállt

M
A . képpel s a bolgar feje művészeti — Költene mur”. Szat tett utazás-ból). — Gyarmathy mester es regénye. képzőműve Tivadar te Japanból. — nők”. (Ké reggeli újsa Amerikába lat és tiszt és Teley. (Arcképpel)

ezkedjék a
e, hogy a
eszközöl-
nk el bár-
esi helyére
megünket,
arolják fel
ymnázium
ni segítő-
t" szálló
gversenyt
meghívja.
Enekl az
ger G.-tól.
Szavajla
Dürnertől.
dsori vig
sz Honka
ciseri dr.
E. Ballet,
II. o. t.,
Magyar
Enekl az
Abrányi
Mendels-
zongorán
ti M. töl.
II. Hon-
vegyes-
enekara.
Ifjuság
család-
30 kr.
termann
reg bel-
egyezte
zombori
at.
Funták
ismert
Vincez
artani a
e már
ombori
kezők-
re és
Erkel
David.
Sze-
V. a)
ey D.
Rondo
orale;
ülj le,
Bordal
n-kör
elében
bályfi
ai az
mü-
testti-
alasz-
vár-
örök
es. és
enni.
yven
ndör-
ndör-
már
tette
, azt
eli 6
egy
haj-
tben
ket!
dni!
szele
gozó
ttak
tték,
en 1
szótt
at-
el-
kat
tar-
l a
ást
an,
12
vi-
ult
len
ség-
ég
pi-
set
ja,
zá
ez.
tel
ár
os
al
sa
dó
ig
en
k,
ló

Dráma. Véres dráma játszódott le a múlt héten Moholon. Vrbaski Bogdán moholi parasztagazda a mezei munkálatok teljesítése végett kinnt lakott egész családjával a szállásán. Vasárnap 17 éves Darinka nevű leányának megengedte, hogy az bemehessen a faluba, a hol szintén volt Vrbaskinak háza, — a vasárnapi mulatságra. Darinka boldog volt, hogy bemehetett a faluba, mert találkozott szeretőjével, Trlraits Tóddal. A két szerelmes azonban nem elégedett meg a délutáni találkával. Összebeszéltek, hogy este is találkoznai fognak. A legény csakugyan el is ment este a leányhoz. Egy előre nem látott körülmény azonban megzavarta turbékülésukat. Ugy történt a dolog, hogy a leány bátyja Zsvoin is haza jött a szállásról este, az atya tudta nélkül, s míg a záróra el nem jött, a koresmában mulattak a többi legény társaival. Záróra után egy társával elmentek a községben levő házukhoz, a hol a szerelmes pár is volt, s ott beszélgettek az utcán, s mikor már megunták kiint a beszédet, bemászott Zsvoin a kapu tetején és beeresztette a legény pajtást is. Fölzörgette testvérét Darinkát, ki egy kissé vonakodva nyitotta ki az ajtót s gyertyát sem gyújtott. Ez feltűnt a legénynek s mindjárt élt a gyanyperrel, hogy Trlraits ott van; kivette kését s a sötétben reáakadva Trlraits Tóddra, jól összeszurkálta. Trlraits véresen ment haza felé s utközben a véreszteség következtében elájult s egy jó szívű ember, ki a kiáltásra kijött, felvette s bevitte házába ápolás végett. Erre a csendőrség közbe lépett s a leány bátyját elfogta. A leány megijedt a kihallgatásnál s attól is félt, hogy Trlraits meghal, haza ment s agyonlőtte magát egy forgó pisztolyal. A golyó a szívét érte s rögtön meghalt. Trlraits Tóddor sebéből rövid idő alatt felgyógyul, mert a kés nemesebb részeket nem sértette.

Eljegyzés. Koratpatinszky Endre eljegyezte Gasparovszky Franciska kisasszonyt Hódsághon.

Irnokválasztás. Kupuszinán folyó hó 1-én a községi képviselőtestület egyhangulag Csomor Gyulát választotta meg községi irnoknak.

Az árvízkarosultak javára. Ujvidék szab. kir. város jótékony négyeletei a napokban egy közös értekezletet tartottak, a melyen elhatározták, hogy egy-egy értelmileg gyűjtést fognak rendezni a bácsmegeyi árvízkarosultak javára. A közös értekezleten dr. Flatt Viktor főispán neje szül. Fernbach Angela elnökölt.

Eszküvő. Winkle Cölestin k. a., Winkle Károly leánya f. évi ápril 29-én esküdött meg Schwarz János kir. csendőrfőhadnagygyal.

Szerencsétlenség. Özv. Maier Jakabné bajai lakosnő 9 éves Simon fia mult hó 30-án Szent-Istvánon Schlesinger száraz malmában oly közel állt a kerékhez, hogy ez elkapta és a mellét összetörte. A szegény ficska a kapott sérülésben másnap meghalt. Hogy mulasztás vagy gondatlanság forog-e feñn, azt a vizsgálat fogja kideríteni.

Halálozás. Balogh György petrovószellői gyógy-szerész neje, született Weisz Vilma 10 napi szenvedés után e hó 4-én jobb létre szenderült. Temetése e hó 5-én délután nagy részvét mellett ment végbe.

Öngyilkos leány. Bács-Földváron Takács Verona 20 éves leány, a napokban megmérgezte magát. A leányt szerelmi csalódás vitte a halálba. A mérég gyorsan hatott, alig néhány órai szenvedés után kimúlt.

Gyászhir. Keszler Simon, 6-becei tekintélyes iparos, az 6-becei polgári társadalmi életnek egyik legbuzgóbb tagja, a napokban élete 39. évében elhunyt.

Öngyilkosság. Rudnisevits Péter szabaddai ügyvédi irnok folyó hó 3-án d. u. 3/1 órakor az ujvidéki vasuti állomáson a sínekre vetette magát s az arra haladó vonat rajta keresztül gázolván, a fejét testétől elvasztotta. Tettét állítólag azért követte el, mivel sikkasztott s e miatt már körözését is elrendelték.

Ejgyezés. Spitzer Juliska kisasszonyt, Spitzer Jakab helybeli kereskedő leányát eljegyezte Weisz Károly kereskedő Kis-Körösön.

Öngyilkos huszár. Az O-Becsén elszállásolt huszárak közül egy Bonis Sándor nevű, dioszegi születésű közlegény kedden reggel felakasztotta magát. Mire társai észrevették, már Bonis halva volt. Az öngyilkosság okáról különböző találgatások hallhatók, melyek mindenikének alapja azonban az, hogy nem jó érezte magát a katona életben. Bonist először a gyalogsághoz osztották be s onnan lett áttéve a huszárakhoz. Így természetesen a kiképzetése nem történhetett az újoncokkal együtt s ez sok keserűséget szerzett a törekvő legénynek. Szüleikhez írt levelei folytonos panaszszal és búval voltak telve, de hát nem leuetett rajta segíteni. Azaz, hogy Bonis ily ferde uton segített magát. Temetése szerdán délután volt, melyen a huszárság az összes tisztekkel együtt díszben jelent meg és kísérté ki a temetőbe.

Kétértelmű levelezés. Lapunk egyik barátja a minap az utcán két levelező-lapot talált, a melyeket bizonyára valami hanyag cseled vesztett el. A levelező-lapokat valószínűleg egy marhakereskedő írta egyik kereskedő-társának. A levelező-lapokon a következő sorok voltak olvashatók: „Szarvasmarha-árak emelkedtek. Legyen készen. Ha ökörré van szüksége, gondoljon rám”. — „Minden sertés az állomásra van rendelve. Őt is odavárom. Én csak holnap jöhetek, mert a személyvonat nem szállít ökröket”.

Művészet és irodalom.

A „Vasárnapi Ujság” május 5-iki száma 19 képpel s a következő tartalommal jelent meg: „Ferdinand bolgár fejedelem arcképe”. (Benczur Gyulának a képzőművészeti társulat tavaszi kiállításán levő festményével). — Költemények: „Bábelék”. Kisteleki Edétől: „Mutamur”. Szamolovszky Gyulától. — „Napló a föld körül tett utazásomról”. (Ferenc Ferdinánd főherceg könyvéből). — „Regénytár”: „Ket kerő”. Regi történet. Irta Gyarmathy Zsigáné. (Goró Lajos rajzaival). — „Antifer mester csodálatos kalandjai”. Verne Gyula legújabb regénye. (Képekkel). — „Magyar nabobok”. — „A képzőművészeti társulat tavaszi kiállításáról”. (Zemplényi Tivadar festményével). Kacziány Ödöntől. — „Képek Japánból.” (3 képpel). Reményi Ferentől. — „A japáni nők”. (Két képpel: 1. Alvó japáni nő. 2. Japáni nő reggeli pipázása). — „A koreai királyné”. — „A reklám Amerikában”. (Tárcacikk). — „A képzőművészeti társulat és tisztviselői”. (Keleti Gusztáv, Szmeccsányi Miklós és Telepy Károly arcképeivel). — „Arnoldson Sigrid”. (Arcképpel). — „Divattudósítás”. (Divatképekkel). —

Irodalom és művészet. Közintézetek és egyletek, Sakk-játék, Képtalány stb. rendes rovatok. A „Vasárnapi Ujság” előfizetési ára negyedévre 2 frt, a „Politikai Ujdonságok”-kal együtt 3 frt. Megrendelhető a Franklin-Társulat kiadóhivatalában (Budapest, egyetem-u. 4. sz.) Ugyanítt megrendelhető a „Képes Néplap”, a legolcsóbb újság a magyar nép számára, félévre csak 1 frt 20 kr.

„Ország-Világ” A legjobb újság szépirodalmi képes lapjaink között elvitázhatatlanul az „Ország-Világ”. Képeit a legjobb művészek rajzolják, figyelemmel kísérve az aktualitás és művészi követelményeit; szövege élénk, változatos és tartalmas. Mai (18.) számába írt Odry Lebel, Szalay Imre, E. Kovács Gyula, Kéry Gyula, Krudy Gyula, báró Malcome: Béla, Adorján Sándor, stb. Képek vannak a laibachi földrengésről, azonkívül arcképek, acélmetszetek stb. S a lap igen olcsó is, már csak ezért is ajánlatos. Negyedévre csak 2 frt. Mutatványszám ingyen a kiadóhivataltól (Budapest, V. Hold-utca 7. szám.)

„Verbóczy Klára” Ez alatt a cím alatt a a napokban hagyta el a sajtót egy epikai románé. Szerzője: Kupeczky István, zombori lakos. A műről sok mondani valónk nincs, de nem is lehet. Nagyobb elismerésre és magasztalásra számot nem tarthat; nem oly abszolút becsű munka, hogy maradandó nevet biztosítana szerzője számára. De van benne sok olyan jó tulajdon, a mely a fiatal szerzőnek még szépen kifejlehető tehetségére vall. Meltányolva azon körülményt, hogy egy kezdő és mondhatjuk, elég tehetséges poétával állunk szemben, a kritika elismerése csak abban összpontosulhat, hogy a szerzőt további munkásságra serkentse. Ezen az uton megindulva szépen kiforhatja még magát.

Kossuth Lajos iratai.)

(Ötödik kötet. Az Athenaeum kiadása. Ára 5 frt.)

Mi magyarok általában véve igen kedveljük a közjogi alapot. Mégis merész állítást kockáztatna az, aki úgy beszélne, hogy ezt a szeretetet az anyánk tejével szittuk be. Nem, korántsem. A közjogi alap szerelme az érett férfikor rajongása; az érett férfikor rajongásával pedig semmi szorosabb vonatkozásban nem áll az anyatej.

Aldott kellemetessége az ázsiai vérvégyletének. Az 1867. évi XII-ik törvényekért mily könnyű rajongani, mikor ezt a törvényeket a célszerűség és a bölcsesség lapjáról ledönteni sokkal nehezebb munka volna, mint rajongani érte. Rajongunk tehát kényelemszeretetből. Vájjék e rajongás valamennyitünk közegészségére.

A forradalmak milieujét tudvalevőleg kizavarták a jelenkorból Spencer Herbert és Bodnár Zsigmond. Maradt a rideg, tényleges jogállapot, amelyet nem szűgyellünk ezennel ismételtelen „szürkének” nevezni. Ez a tényleges jogállapot méla közönységszerű szenderített béntünket és Mindenváro Ádámnak, a zolyom-lucskai választókerület kormánypartii képviselőjelöltjének, szavával mindig jól esik felkiáltanunk:

— A közjogi ellenzék nemzeti missziót teljesít, mert a magyar függetlenség eszméjének elvben nem szabad kivésnie. Gyakorlatban persze, nagyrabecsült választóim, kormánypartiak vagyunk.

Oh nem, Mindenváro Ádám ur. Nagy hiba a közjogi alapot csak gyakorlatilag támogatni. A generációkat általában véve egy neveli az élet és az iskola, hogy a közjogi alap csak épen elfogadni való szükség. Mert azért az ideált támogatni kell — ugymond Mindenváro Ádám.

Kérdjük tisztelettel: miért szükséges a támogatást még a falakon belül is támogatni. Minek beszél még Mindenváro Ádám is a küllönálló Magyarország érdekében, mikor azt Kossuth Lajos ugys megeselekszi, még a sirjából is megeselekszi.

Egy-egy kötete az Iraitaimnak bomba a falak ellen, ugys sokan magukba szívják a löveg kábító puskapor-szagát. Tisztelt Mindenváro Ádám urak, bánjunk kiméletebben a közjogi alappal és ne védelmezzük azt, amit Kossuth Lajos igen jól megvédelmazt helyettünk, dacára annak, hogy e védelmében a relativ igaznak fogalmával dolgozik. Igaz neki csak az, ami igaz a könyvében.

Mint egykor ő borult le a nemzet ama bizonyos nagysága előtt, ugy kell minékünk is leborulnunk az ő lelke előtt. Az értelem, a cselekvés és a lélek három zsenije alkot géniuszokat, mondja Ralph Emerson. Razon a fejemet. Nem. Ime itt van a langész, amelyben egybeolvadt a háromgu nagyság. Hogyan cselekedett és mikép érezett, azt tudjuk felőle. Az értelmét legkésőbb felejtbejtük el, mert egy-egy posthumus kötet ismét eszünkbe hozza a halhatatlan elmét.

Ugy ír, mint ahogy Mirabeau beszélt, a legnagyobb elsaajtító szónok. Egy megjegyzés, egy hangulat a klubban belevesődött a szívébe és masnap az álmélaodó társak a saját lelkükre ismertek a szavában. Egy nagy gondolat, egy hullamzó esztendő hangulata vesődött az öreg Kossuth szívébe. Es a felvászados másnapon ugy ír, mint ahogy a rövid tegnap beszélt. Nem volt, aki a holnapot megmutatta volna neki abban a formájában, amelyben mi láttuk. Nem is hallgott volna ezekre: hallgatott csak például Lord Broughamra.

Lord Brougham még ugy beszélt, ahogy Kossuth Lajos szerette; jóval a kiegyezés előtt tökéletlen szövetekezeli egyesület-nek (imperfect federal union) nevezi az örökös tartományok és Magyarország közt fenálló kapcsolatot. Kossuthnak ez elég. Nem kérdezi, hogy a Lord Cancellár 1861-ben megjelent munkaja milyen találatokkal jelent volna meg 1867 után; ő kibóvitván ezt a szigorú ítéletet az ellenállásról szóló fejezet citálásával, a „tökéletlen” rendszert az ötödik kötetben éppugy elítéli, mint az előzőkben. Az osztrák császár és a magyar király egyazon személyéről szóló fejezet adja meg valódi karakterét ennek a kötetnek is, amely küllönben csak az 1863-iki lengyel forradalmi mozgalmaknak és a magyar emigráció egyidejű korrespondenciájának képét adja.

Ismét kijelenti az öreg Kossuth, hogy állam nem vagyunk, hogy a kiegyezés egy új formája a centralizációnak!

Sajátságos találkozás a „Verfassungstreue” osztrák államjogászok és az 1790. évi X-ik törvényekket magyarázó Kossuth között Dantscher von Kollenberg nem kardoskodott nagyobb hévvel a birodalmi egység mellett a kiegyezés után, a delegációkat ime, e macacs

*) „A Hét”-ből vesszük át.

osztrákokkal együtt, a birodalom közös „főparlament”-jének mondja Kossuth is.

Polemizálni vele, ki akarna. „Mi a nagy élet” — kérdi Alfréd de Vigny. „Az ifjuság ideálja, amelyet megvalósított a későbbi életkor”. Itt van ime a nagy élet előttünk, amelynek következtelenséget nem akarunk szemére vetni, hanem amelynek későbbi konzekvenciáját ép ellenkezőleg, szívesen visszavisszük egész az ifjukorig. Legyen hát csorbulatlan előttünk az egész kép, bomályt ne lássunk rajta, de azért mintául még se válasszuk magunknak.

Az Iraitaim legújabb kötetét így minden kegyelet-sértés nélkül tehetjük félre; folytatás az, amelynek vége is lesz még, amely azonban olvasmányának fogadható csak el. A katekizmust ez olvasmány helyett már előzőleg megcsinálta a história. Bár nem változhatatlan katekizmusnak. Mert így szólott Deák: „Tudom, mit teszek ma s némi részben azt is, mit teszek holnap; a holnapután a gondviselésre bízom”.

Nos, a holnapután már körülbelül itt van és ugy látszik, hogy a katekizmus még mindig változhatatlan. Azonban ugy cselekszünk, mintha ebben a változhatatlanságban biztosítva is volnánk örökre. A tipikus Ádám beszédeiből legalább ez derül ki, hogy ez a ma olyannyira biztos, hogy egész nyugodtan sziaezhetjük ki mellette a holnapnak, az el nem feledendő függetlenségnek eszméjét is. A dualizmus oly bizonyos erősség, hogy fölösleges megtámogatnunk elvi indokolással. Gyakorlatilag elfogadjuk, az elv maradjon meg a negyvennyolcnak.

Oh, másodsor küldjük itt a német, tisztelt Ádám. A közjogi alapot oly lazán támogatjuk, az öreg Kossuth ellenben oly fenséges szatírával, oly ősszinte haraggal támadja, hogy félo, ez elemekből valami ránk ragadhatna, ha nem vértessük fel magunkat az elvvel, amely az 1867. XII. nevében hadat üzen az őssze 1848-iki római számoknak. Amely fennen hirdeti: hogy a kiegyezés államok közt való viszonyt rendezett, az 1848-diki törvényhozás pedig csak teremteni igyekezett rendezés helyett és egyik sem sikerült neki a kettő köztül. Ha nem vértessük fel magunkat az elvvel, mely elkábit az öreg Kossuth szava, amely kísértetbe hozza egy-egy mondasával az ingadozót:

— Ez a dualizmus, ez a közös hadsereg? Nézzétek: a negyvennyolcas törvény mit mond a hadseregről, a hadsereg esküjéről, tisztjei kinevezéséről? Es ellenben keressétek a paritást a mai ármeádiában; hol találjátok akkor a haladást, a dualizmust? Nincsen dualizmus, nincsen állam.

Ah, tévedsz édes Kossuth apánk. Van állam, van dualizmus, van mindkettő. Van bizony, csak nem mindig látszik.

Papp Dániel.

Felelős szerkesztő:
Dr. BALOGHY ERNŐ,
köz- és váltó-üggyvéd.
Laptulajdonos és kiadó
BITTERMANN ANDOR.

HIRDETÉSEK.

Hölgyek figyelmébe!

Van szerencsém a nagyérdemű hölgyközönség becses tudomására hozni, hogy a legújabb kor igényeinek megfelelő

női ruha-divattermemet

megnyitottam.

Divattermemben a t. hölgyek a minta-rajzolás, szabás- és varrásban előnyös feltételek mellett, rövid idő alatt tökéletes kiképzést nyernek.

A n. é. hölgyközönség szives figyelmét és pártfogását kérve maradok teljes tisztelettel

ÖZV. CSONGOR MORNÉ.

3-2 Árpád-utca, 60. szám. Dobák-féle ház.

Egy darab 8 lóerejű

cséplőgép,

a magyar kir. államvasutak gépgyárából, teljesen jókarban, mely csak 3 hónapon állt munkában, felszerelve, jutányos áron eladó. — Megtekinthető a tulajdonosnál Zomborban felsőváros, Florián-utcai lakásán, — hol bővebb értesítés nyerhető.

Blumenthal Lajos.

4-3

Pályázat.

Ezennel közhírré teszem, hogy jegyzői irodámban üresedésben lévő végrehajtói állás — irodai dolgokat is kötelese végezni — 300 frt o. é. évi készpénz fizetés, bavi előleges részletekben és az iroda mellett egy lak-szobája lesz — ágyneműn kívül — világítás és fűtésvel, mely állás azonnal elfoglalható.

Jegyzői irodában működött egyének és akik a magyar nyelven kívül a német nyelvet is némileg birják, előnyben részesülnek.

B.-Vaskut, 1895. évi április hó 27-én.

Pacher Béla,

3-2 jegyző.

Pályázati hirdetmény.

Báthmonostor községében üresedésbe jött s 300 frt évi fizetéssel javadalmazott s a községi pénztárból utólagos havi részletekben fizetendő községi gyalogrendőrvetetői állásra ezennel pályázat nyitattik.

Pályázni óhajtok alulirt eljárásságnál **folyo évi május hó 14-ig** benyújtandó kérvényük kapcsán igazolni tartoznak, hogy:

1. magyar honpolgárok,
2. védőkötelezettségüknek megfelelek, 24. életévüket betöltötték, a 60-ikat pedig el nem érték,
3. kifogástalan magaviseletűek,
4. teljesen egészségesek,
5. irni és olvasni tudnak és a magyar nyelvet tökéletesen bírják.

A fegyvereket és lövegeket a község adja, a szükséges egyenruhát azonban mindig a megválasztott tartozik saját költségén beszerezni.

Báthmonostoron, 1895. évi április hó 29-én.
Trenka István, jegyző. 2-2
Papp Antal, bíró.

3757. szám.
 kig. 1895.

Hirdetmény.

Bács-Bodrogh vármegye hódásági járás, Déronya község rendőrállományában évi 360 frt fizetéssel javadalmazott gyalogrendőrvetetői állás ürrült meg.

Pályázati kérvények **folyo évi május hó 20-ig** Déronya község eljáráshoz küldendők.

Pályázók kötelesek igazolni, hogy:

- a) magyar honpolgárok,
- b) védőkötelezettségüknek megfelelek, 24. életévüket betöltötték, a 60-ikat pedig el nem érték,
- c) feddhetlen erkölcsűek és teljesen rovatlan előéletűek,
- d) teljesen egészségesek,
- e) irni, olvasni tudnak és a községben divó szerb nyelvet szóban bírják,
- f) a rendőrvetetői állásra ezenkívül, hogy a magyar nyelvet szóban és írásban oly tökéletesen tudják, hogy azon az előirt írásbeli teendőket biztosan végezni képesek legyenek.

Hódásgh, 1895. évi május hó 1-én.
Vissy József, főszolgabíró.

3-1
 2651. szám.
 1895.

Pályázati hirdetmény.

Sándor községben üresedésben levő községi szülész-női állás betöltése céljából pályázat hirdettetik.

Ezen állás javadalmazása 60 frt.
 Felhívom a pályázni szándékozókat, hogy pályázati kérvényüket (a szerb és német nyelv ismeretével bírók előnyben részesítettnek) oklevél, erkölcsi bizonylattal felszerelve hozzám **folyo évi május hó 30-ig** nyújtsák be, mivel később érkezők figyelembe vétetni nem fognak.

A választási hatánap utólag fog kitűzteni.
 Bács-Topolyán, 1895. évi április hó 18-án.

Császár, főszolgabíró.

3-2

Hirdetmény.

Bikity községben egy új kálvária-kápolna építésének biztosítására **folyo hó 13-án reggeli 9 óra** ra Bikity községhez nyílt versenytárgyalás tűzetik ki.

Az árlejtésben csak azok vehetnek részt, kik az előírnyozott 4120 frt 77 kr építkezési költségnek megfelelő 10% bánatpénzt az árlejtés vezetésével megbízott tisztviselő kezébe készpénzben vagy óvadékképes értékpapirokban leteszik.

A nem szakértő vállalkozó köteles az építés vezetéséhez oly egyént alkalmazni, ki a földmívelés-, ipar- és kereskedelemügyi miniszterium által 1884. évben 46,188 F. L. K. 1884. sz. a. kiadott rendelet értelmében az engedélyhez kötött építkezések teljesítésére minősítve van.

Az építkezési tervek, költségvetés és feltételek Bikity község róm. kath. lelkészi hivatalánál a hivatalos órák alatt mindenkor megtekinthetők.
 Bikity, 1895. évi május hó 3-án.

Tománovits György, hitközségi világi elnök.
Kuts János, hitközségi elnök.

206. szám.
 1895.

Árverési hirdetmény.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a hódásghí kir. járásbírósa 1895. évi 797. számú végzése következtében Hiel Jakab hódásghí lakos javára Szutter József hódásghí lakos ellen 700 frt s járuléka erejéig foganatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 651 frt 80 kr-ra becsült kocsik, lorak, juhok, tehének stb. ingóságok nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek a hódásghí kir. járásbírósa 1371. ex 1895. számú végzése folytán 700 frt tökéletlenítés, ennek 1894. évi április hó 24. ik napjától járó 6% kamatai és eddig összesen 14 frt 15 kr-ban bírólag már megállapított költségek erejéig Hódásghon alperes lakásán leendő eszközzésére 1895-ik évi május hó 9-ik napjának délelőtti 8 órája határidőül kitűzettek és ahhoz a venni szándékozókat oly megjegyzéssel hívatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. c. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Kelt Hódásghon, 1895. évi április hó 23-án.

Kanyó Béla, kir. bír. végrehajtó.

BUTOR

üzleti helyiség változás.

Tisztelettel van szerencsém a mélyen tisztelt vevőimet és a n. é. községnek becses tudomására adni, hogy **május hó 1-én**

butor-áru raktáromat, ugyszintén kárpitos műhelyemet, ugyancsak

a főutcában, a Zombori Takarékpénztárral szemben levő Sztojkovits-féle házba helyeztem át.

Amidőn ezen új helyiségembe átköltözve bátorodom mélyen tisztelt vevőimnek és a n. é. község becses figyelmét cégre felhívni, kérve kegyes megszerencseltetését azon határozott biztositással, hogy részemről mindent megtegyek, hogy minden egyes vevőimnek ugymint eddig, ezután is minden tekintetben teljes meglegedését kiérdemelhessem.

Kegyes pártfogásért eszedezve vagyok, kiváló tisztelettel

ADOLF ADOLF,

kárpitos-mester és butor-kereskedő
ZOMBORBAN,

Sztojkovits-féle ház, a Zombori Takarékpénztárral szemben.

1526. szám.
 kig. 1895.

Árverési hirdetmény.

O-Sztapár község alulirtott eljárássága részéről ezennel közhírré tétetik, hogy a község mint erkölcsi testület tulajdonát képező vadászati jog az 1883. évi XX. t. c. 3. §. alapján 1895. évi augusztus hó 15-től 1901. évi augusztus hó 14-ig bezárólag, 6 egymásután következő évre, **folyo évi május hó 23-án d. u. 3 órakor** tartandó nyilvános árverésen a legtöbbet ígérőnek bérbe fog adatni.

Kikiáltási ár egy évre 74 forint.
 Az árverési feltételek O-Sztapár község jegyzői irodájában a hivatalos órák alatt betekinthetők.
 O-Sztapár, 1895. évi április hó 30-án.

Az eljárásság.

2688. szám.
 kig. 1895.

Pályázat.

Bács-Bodrogh vármegye Ó-Palánka községében az üresedésbe jött s 365 frt fizetéssel egybekötött kézbesítési állásra pályázatot nyitok.

Felhívom pályázni óhajtokat, hogy folyamodásaikat **folyo évi május hó 28-áig,** vagyis a választásra kitűzött napig hozzám benyújtsák el ne mulasszák.

N. Palánkán, 1895. évi április hó 22-én.

Csupor Gyula, főszolgabíró.

3-1

Vendéglő eladás.

Bajmokon a főutcán, közel a vasuti állomáshoz 6 vendégszobából, 2 korecsmi helyiségből, 2 pincéből, 2 konyhából, 1 kamrából, istálló, felszer, nyári kert és földt kuglizó helyből álló

vendégfogadó,

a tulajdonos elhalálózása folytán, örökáron eladó.
 Ez ügyben értekezhetni **LICHTNECKERT JÁNOS** nagyvendéglőssel Bajmokon. 3-3

679. szám.
 kig. 1895.

Árverési hirdetmény.

Gákova község tulajdonát képező vadászati jog az 1883. évi XX. t. c. 3. §-a alapján Gákova község egész területén — a legújabb kataszteri felmérés szerint 5098 hold 209 □ öl — 1895. évi augusztus hó 1-étől számított hat (6) egymásután következő évre, vagyis 1901. évi július hó 31-éig a **folyo évi július hó 7-én délután 3 órakor** Gákova község tanácsstermben tartandó nyilvános árverésen bérbe adatik.

A kikiáltási ár 16 frt, melynek 10%-a bánatpénzül leteendő.

A részletes árverési feltételek a délelőtti hivatalos órákban alulirtott községi jegyzőnél betekinthetők.

Gákován, 1895. évi május hó 1-én.

Tessényi Oszkár, községi jegyző.
Brandecker József, községi h. bíró.

Hirdetmény.

Ezennel közhírré tétetik, hogy néh. Korbai Károlynak a kulai határon levő ingatlana, a rajta levő **uri lak,** gyümölcsös, szőlőkert és park kivételével, **f. évi május hó 12-én délután 3 órakor** a helyszínen megejtendő nyilvános árverés útján három egymásután következő évre haszonbérbe fog adatni.

Haszonbérbe vevők tartoznak 1500 frt óvadékot nyújtani.

Kulán, 1895. évi május hó 1-én.

Dr. Récei Ede, mint néh. Korbai Károly végrendeleti végrehajtója.

1. szám.
 óvod. 1895.

Pályázati hirdetmény.

Veprovácon, Bácsmegyében, egy kisdudóvónói állásra **folyo évi május hó 20-ig** pályázat hirdettetik. Fizetése 300 frt és szabad lakás. Folyamodók képességüket óvóképzői oklevéllel s erkölcsi bizonyítvánnyal igazolni tartoznak. Az állás június 1-én elfoglalandó. A folyamodványok a községi kisdudóvodaifelügyelő bizottsághoz intézendők.

Veprovácon, 1895. évi április hó 26-án.

Krappenheim József, közs. óvodafelügyelő, bizottsági elnök.

Nagy raktár minden bel- és külföldi kerékpárokban.

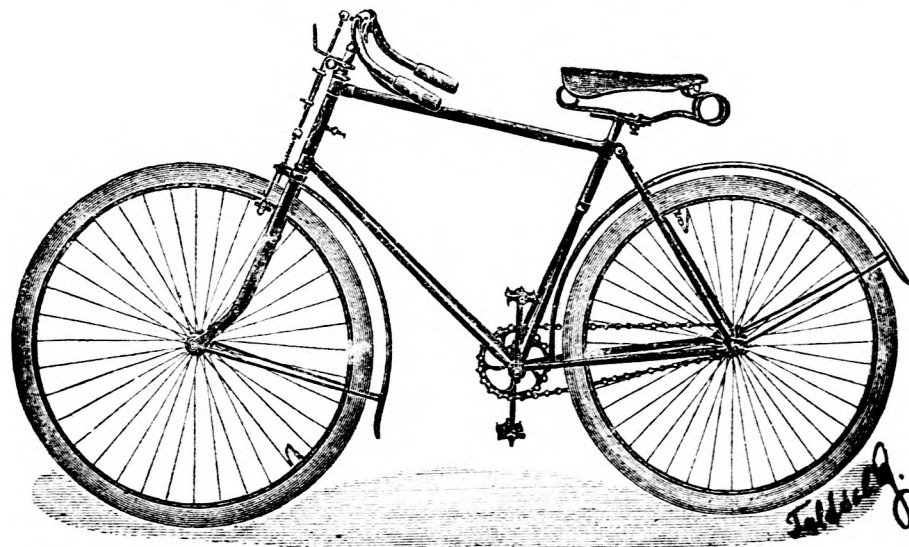
A legelőnyösebb fizetési feltételek és jótállás mellett.

Allandó javító műhely. Mindennemű alkatrészek raktáron.

Ügynököket, utazókat nem tartok, így tehát a tisztelt közönség a leghiszelegőbb kiszolgálásról biztositva lehet.

Kerékpárjaim Continental, Dünlop, Qutis és lipping gummival vannak felszerelve.

TELTSCH GÁSPÁR, Zombor.

3-1